CABARET D'AMOUR

Een blijspel in drie bedrijven

door

HERMAN VAN DAMME

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 03 366 44 00
bestellen@toneelfonds.be
www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CABARET D'AMOUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMAN VAN DAMME** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2006/0220/022
ISBN 978-90-385-09518

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Herman van Damme
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij
TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen
Telefoon 03 366 44 00
Website: www.toneelfonds.be
Email: rechten@toneelfonds.be
IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:
Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):
1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet in NEDERLAND worden aangevraagd bij**:** I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten,
De Friese Poort 106 – 1823 BT Alkmaar
Telefoon (072) 5112135 – website www.ibva.nl email info@ibva.nl.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen

PERSONAGES

(5 dames – 7 heren – Kinderen – Fig.)

VERTELLER: man of vrouw die door heel het stuk opduikt

BLANCHE: herbergierster, vrouw van Kobe

KOBE: herbergier, en uiteraard de man van Blanche

FIENTJE: lustige weduwe

PASCAL: vaste stamgast

KARIN: echtgenote van Pascal

FRED: eeuwige vrijgezel, hoewel…

FONKE: dorpsidioot

PASTOOR:

REGISSEUR: een hautain persoon

DULLE: oude vrouw, moeder van Kobe

VROUW:

KIND 1:

KIND 2:

KIND 3:

CHEF DECOR:

DECORMENSEN:

DANSERS: hierin zitten uiteraard ook een aantal mensen die de gewone rollen vertolken.

DECOR

Het eerste deel speelt zich af in het café “De Galgenakker”. Het is een typisch dorpscafé. De zaal waar het publiek zit doet in het tweede deel ook werkelijk dienst als zaal voor de toeschouwers. In de loop van het toneelstuk wordt door de technische ploeg een soort ‘uitbreiding’ gebouwd. In de zaal dient er ook een ruimte voorzien te worden voor de fanfare. Uiteraard moet die maar in beperkte mate aanwezig zijn. Indien er geen fanfare voorhanden is, is het de vrije keuze van de regisseur om die te vervangen door muziek uit andere bronnen.

KORTE INHOUD

Naar aanleiding van het overlijden van Marcel De Kraker, bijgenaamd “De Beul” worden plannen opgevat voor een cabaretavond. De reden daarvoor is dat Fientje, de vrouw van Marcel, eindelijk verlost is van de tirannie en de mishandelingen van haar man. Om dat feest wat kleur te geven wordt er beroep gedaan op de plaatselijke toneelvereniging. Die hebben op dat gebied al wat ervaring opgedaan. De plannen worden gesmeed en Dulle, een oud vrouwtje, gaat zo op in de voorbereidingen dat ook zij de pijp uit gaat. Het feest wordt dan nog grootser opgevat… Dat op zo’n avond niet alles verloopt zoals voorzien zal zeker geen verrassing zijn…

REGIE

Zoals u zult merken worden er in het derde tafereel een aantal liedjes uit diverse musicals op de planken gebracht. Het is uiteraard aan de regisseur om in te vullen hoe hij het ‘cabaretgedeelte’ ziet. Met dit script heb ik enkel een soort ‘kleurboek’ gemaakt, de diverse prenten moeten naar eigen goeddunken en vermogen gekleurd worden. Tijdens de première van het stuk konden wij geen beroep doen op de plaatselijke fanfare. Dit werd opgelost door de persoon die het geluid verzorgde en hij die de belichting verzorgde in een soort podium aan de rand van het podium te plaatsen. Zij namen ook fysiek deel aan de show. Voor zij die dat wensen kan er altijd een dvd bekomen worden van de première.

INLEIDING

(Terwijl de mensen (het publiek) de zaal binnenkomen en hun plaats opzoeken, wordt er op het toneel een tafereel nagespeeld van een dorpscafé, na de begrafenis en na de vertrouwde koffietafel. Iedereen die op de scène aanwezig is, neemt deel aan het gebeuren. De stemming moet gedempt zijn, zoals het na een begrafenis past. Een aantal mensen plengen hun tranen, anderen praten stilletjes met elkaar…Nog anderen converseren op een meer nijdige manier met elkaar. Er wordt geroddeld, kwaadgesproken…enfin, het is een tafereel van een doodgewone, alledaagse begrafenis. De mensen op de scène trekken zich niets aan van het binnenkomende publiek. Zij spelen hun spel. Wanneer iedereen aanwezig is, dempt het licht op de scène en maakt er zich één persoon vrij uit de aanwezigen. Die wordt in een spot gevangen en hij spreekt het publiek toe…)

VERTELLER: Beste mensen, komt gerust binnen en maak het jullie gemakkelijk. Ik zie hier en daar een paar bedenkelijke gezichten, maar wees gerust, jullie zijn op de goede plaats. Wij zijn echter nog een beetje onder de indruk van de begrafenis van Marcel De Kraker. Niet dat hij een groot verlies is, integendeel, het is een goede zaak dat hij eindelijk zijn klopper gezet heeft, maar toch; een begrafenis blijft nog altijd een begrafenis. Iedereen zit er nog een beetje bedrukt bij, maar ik ben ervan overtuigd, dat de maskers weldra zullen worden afgezet, en dat de aanwezigen dan vlug uit de bol zullen gaan. Enfin, we gaan samen kijken hoe alles hier zijn beloop krijgt. Nog even geduld en ik denk dat we dan vuurwerk zien…

(Terwijl de verteller zijn verhaal doet, verlaten een aantal mensen de scène. Alleen zij, die bij het begin van het eerste bedrijf op het podium moeten staan blijven ter plaatse en zij nemen hun plaats in. De verteller verdwijnt via een deur met het plaatje “toilet”.)

EERSTE BEDRIJF

(Het eerste bedrijf speelt zich af in café 'De Galgenakker'. Het is na de middag en de begrafenis, met bijhorende koffietafel, van Marcel De Kraker is juist gedaan. Kobe, de kroegbaas, staat autoritair achter de toog. Zijn echtgenote Blanche wast de tafels af. Niemand weet eigelijk hoe hij zich moet gedragen. Er heerst duidelijk twijfel tussen droefheid en opluchting. Er klinkt treurige muziek. In een rolstoel, aan de rand van het toneel zit Dulle, een stokoud vrouwtje, de moeder van Kobe. Zij verbreekt de stilte door op een overdreven manier haar neus te snuiten…)

KOBE: Dulle, schei eens uit met snotteren hé mens. Het is hier precies een begrafenis.

BLANCHE: Ach Kobe, je weet toch wel dat je moeder het altijd moeilijk heeft als er een mens gestorven is.

KOBE: Daar zeg je nog eens wat…een mens. Marcel De Kraker kan je moeilijk een mens noemen. Zijn bijnaam is niet voor niets 'De Beul'.

BLANCHE: Hij had toch ook zijn goede kanten. (*Zij gaat naar Dulle om haar een beetje te troosten).*

(De deur zwaait open en Fred, Karin en Pascal komen binnen.)

PASCAL: Kobe, laat ons eens drinken man. Wij hebben iets te vieren.

KOBE: Serieus??

FRED: Ja, hij zit eronder. En ik heb de grafmaker gezegd dat hij de put mag volstorten met beton. Dan zijn we zeker dat hij er niet meer uitkruipt.

PASCAL: En ik heb hem gezegd dat hij niet moet kijken op een zakje cement min of meer.

KARIN: Ze mogen er gerust een paar staven betonijzer inleggen. We kunnen nooit zeker genoeg zijn.

FRED: Zeg Blance, steek daar eens een ander plaatje op. Het is verdorie precies een treurzang.

BLANCHE: Ik snap het al, jullie willen er een kermis van maken. Vooruit, waarom ook niet… de klant is koning. (*Ze legt een ander plaatje op.)*

(Welke muziekinstallatie er gebruikt wordt laat ik over aan het inzicht van de regisseur en aan de beschikbaarheid van apparaten. Er klinkt vrolijke muziek…Dulle reageert met een droge…)

DULLE: Yes

PASCAL: Ha, Dulle schiet ook wakker.

FRED: Ik denk dat ze ook dorst heeft.

KARIN: Ik ook. Hoe zit dat Kobe, is het vat leeg of heb je al genoeg verdiend vandaag?

KOBE: Kalm hé kind, alles op zijn tijd. Een pintje?

PASCAL: Voor mij mag dat iets straffer zijn.

KOBE: Witkap??

PASCAL: Bah…ja.

BLANCHE: En jij Fred?

FRED: Een pintje.

KARIN: Eéntje hé Fred. Want het is nog niet lang geleden dat je de 'Galgenakker' van dichtbij eens bekeken hebt.

PASCAL: Hij was misschien op zoek naar een mooi plekje waar dat ze hem kunnen begraven.

FRED: Mij moeten ze niet begraven, mij moeten ze opstoken. Ik wil niet dat de pieren aan mijn tenen knabbelen en dat de mensen rond mijn graf komen dansen.

KOBE: Zeg mannekes, kunnen we misschien eens over iets anders praten dan over dood en begrafenissen. Een mens zou er depri van worden.

KARIN: Kobe heeft gelijk.

(Kobe geeft hen de consommaties. Fred wil direct beginnen drinken, maar Pascal houdt hem tegen.)

PASCAL: *(Theatraal)* Ogenblikje. Een moment als dit moet gekoesterd worden. Ik wil dan ook op een plechtige wijze een toast uitbrengen op de overledene. Niet op wat hij ooit gepresteerd heeft, maar wel omdat hij zo slim was zijn Trabant op een brutale wijze tegen een stoere eik te parkeren. De boom overleefde de knal met trots, zijn wagentje daarentegen had er meer moeite mee, en "den beul" heeft daar het tijdelijke met het eeuwige verwisseld… *(Hij neemt een diepe ademteug om zijn redevoering verder te zetten, maar…)*

KARIN: (onderbreekt hem) Hé dolleke gaat die speech nog lang duren. Direct kan je mij ook begraven hé…van dorst.

FRED: Vooruit Pascal, het is het moment.

KARIN: Fred, hoor ik jou nog?

FRED: Luister eens hier hé gasten, jullie mogen nog zo lang zeveren als jullie willen, maar ik ga eens drinken. Schol (*Hij drinkt zijn pint bijna in één teug leeg)*

(Karin en Pascal volgen zijn voorbeeld.)

KARIN: Dat doet eens mens toch deugd hé.

PASCAL: Mijn gedacht, jammer dat die flesjes zo klein gemaakt worden.

KOBE: Zeg eens Blance is de koffietafel al afgeruimd?

BLANCHE: Je mag gerust zijn. Afin, koffietafel…

FRED: Ik ben tevreden dat ik niet uitgenodigd was, want ik word het stilaan beu om sandwiches of pistoletjes te eten die eigenlijk al een week vervallen zijn.

KARIN: Fredje, je moet niet moeilijk doen hé. Fientje, dat schaap, heeft het nooit erg breed gehad.

BLANCHE: Ik denk dat het jou zal spijten Fred dat je er niet bij was, want Fientje had een feestmenu besteld.

FRED: In plaats van kaas had ze filet américain besteld zeker?

KOBE: Mis ventje, zij had een vijfgangen menu besteld. Als voorgerecht …

PASCAL: Miljaar, had ik dat geweten, dan had ik die uitnodiging niet afgewimpeld.

KARIN: Ik heb het je nog gezegd, maar meneer moet altijd zijn goesting doen.

PASCAL: Nu begrijp ik waarom Kobe zo goedgezind is….

KOBE: Jaloers omdat een kleine arme beginnende zelfstandige zijn brood ook eens kan verdienen.

PASCAL: Jaloers ben ik niet, maar je zou er toch een rondje mogen op geven.

KOBE: Bon, ik begrijp het al. Mijn winst moet eraan. Allé, wat drink je?

PASCAL: Dat is de domste vraag die ik al gehoord heb vandaag.

BLANCHE: Een witkap hé Kobe. Je weet toch wel dat Pascal niets anders kan binnenhouden.

FRED: En voor mij een pintje.

KARIN: Vraag een watertje jongen, anders hebben we volgende week opnieuw een begrafenis.

FRED: Hela, denken jullie nu echt dat ik tegen niets meer tegen kan.

BLANCHE: Dulle niet vergeten hé.

DULLE: Yes.

PASCAL: Die zal ook niet sterven van dorst. *(Hij kijkt toevallig naar buiten)* Zeg mensen, hou jullie een beetje serieus hé, ik zie dat Fientje naar hier komt. Ze komt terug van het kerkhof.

FRED: Ze is gaan kijken of ze hem toch goed begraven hebben. Je weet maar nooit hé…

KARIN: Verdorie, kijk een beetje serieus hé.

FRED: Ik kijk zo verdrietig als de dag dat ons kat overreden is.

PASCAL: Is je dat zo zwaar gevallen?

FRED: Bijlange niet, ik heb gegierd van het lachen omdat dat ellendig beest eindelijk uit mijn voeten was.

FIENTJE: *(komt binnen met een uitgestreken gezicht)* Dag iedereen.

BLANCHE: Dag Fien, mag ik u in naam van Dulle, Kobe en mijzelf onze oprechte deelneming betuigen bij het overlijden van uw man. We hadden dat, met al dat volk dat hier juist was, nog niet kunnen doen.

KARIN: En van ons hetzelfde hé Fientje.

FRED: Van mij ook.

FIENTJE: *(Ze bekijkt iedereen achterdochtig)* Zeg, hebben jullie gedronken?... Ik heb mij verdomme nog nooit zo goed gevoeld. Kobe, laat ons eens drinken man….

KOBE: Voor mij geen probleem. Hetzelfde mannen?

DULLE: Yes.

PASCAL: Die schiet ook weer wakker. Als er maar te drinken is.

KARIN: Pascal!!

PASCAL: Ja zoeteke.

KOBE: Fred, nog een pintje??

FRED: Waarom niet, ik ben toch al te laat. Nu moet ik mij echt niet meer opjagen.

KARIN: Je moeder zal content zijn.

FRED: Die is altijd content. Ze zal nog van contentement haar pijp uitkloppen.

BLANCHE: Ik heb eigenlijk medelijden met haar man. Die heeft het ook nooit onder de markt gehad.

FIENTJE: Ik ook niet, maar nu, nu ga ik eindelijk beginnen te leven… Kent er niemand een vent die bij mij zou kunnen passen?

FRED: Misschien wel…

PASCAL: Fred, begin nu niet aan domme dingen te denken hé. Fientje wil wel een echte vent, geen zachtgekookt ei.

KARIN: Pascal!!!

PASCAL: Ja zoeteke.

FIENTJE: Ik zou Fred zijn eitjes best nog eens hard kunnen koken.

KOBE: Als je tijd genoeg hebt is alles mogelijk hé.

BLANCHE: Kobe!!!

KOBE: Ja zoeteke!!!

FIENTJE: Moet je eens horen, ons helden hebben ook eens hun mond mogen opendoen.

DULLE: Yes.

FRED: Meen je dat echt Fientje??

FIENTJE: *(Met verleidelijke blik)* Ik heb nog nooit iets gezegd dat ik niet meen… Fredje. *(Ze werpt hem een kusje).*

FRED: Miljaar…

PASCAL: Vlam, zijn schuur schiet in brand.

DULLE: *(Ze wrijft zich in de handen)* Yes!!!

FIENTJE: Fredje, gaan we eens dansen????

FRED: Miljaar…

PASCAL: Wat scheelt er Fred, trek je je staart al in?

FRED: Verdomme nee, ik trek allesbehalve mijn staart in. Kobe, zet daar eens een mooi plaatje op.

KOBE: Een plakker…?

BLANCHE: Wat anders? Voor een charleston staat hij niet vast genoeg meer op zijn benen.

PASCAL: Hij heeft nooit alcohol kunnen verdragen, en toch kan hij er niet afblijven.

KARIN: Pascal!!!

PASCAL: Ja zoeteken.

KARIN: Wil je nu eens je bebbel houden. IK wil die twee zien dansen.

PASCAL: Ik zou nog eens willen drinken.

(Intussen heeft Kobe een plaatje opgezet)

KARIN: Als jij je kaars uitblaast zal het toch niet van droogte zijn.

(Fred en Fientje beginnen te dansen)

DULLE: Yes.

(Hun dansje wordt steeds zwoeler. Fientje opent een paar knoopjes van haar bloes, Fred trekt zijn das los, de omstanders moedigen hen aan, en beginnen dan ook te dansen. Dulle wordt ook in het gebeuren betrokken, haar bekende "Yes" uitend. Wanneer iedereen goed bezig is zwaait de deur open en de pastoor maakt zijn intrede…)

PASTOOR: Verdomme, wat gebeurt hier?

BLANCHE: *(Zij verschiet danig, maar ze herstelt zich vlug).* Dag meneer pastoor.

(Iedereen laat iedereen los, Fred en Fientje zijn duidelijk ontgoocheld. Zij bazelen allemaal één of andere verontschuldiging).

PASTOOR: Fien, hoe is dat toch mogelijk? Je man is nog niet koud en je staat hier al te flikflooien met een andere vent.

FIENTJE: *(Ontredderd) Ja* kijk…ik eh…

PASCAL: Luister hé meneer pastoor, je hebt zelf gezegd dat onze Lieve Heer niet wil dat we triestig zijn als er iemand sterft.

KARIN: Juist.

BLANCHE: We hebben Zijn goede raad opgevolgd.

PASTOOR: Je moet dat wel niet zo letterlijk nemen hé.

FRED: Dat is typisch. Alles wat dat plezant is voor de mensen mogen wij niet letterlijk nemen, maar als Hij iets verteld heeft om ons te duvelen, kunnen wij het niet letterlijk genoeg interpreteren.

PASTOOR: Fred, let op je woorden hé.

BLANCHE: Hij heeft toch een beetje gelijk hé meneer pastoor. Daarbij, met eens te dansen misdoen wij toch niets.

KOBE: Het is zelfs een vorm van liefdadigheid. Fred was Fientje aan het troosten.

FIENTJE: Dat is waar, en het deed deugd. *(Ze glimlacht verliefd naar Fred)*

FRED: Miljaar…

PASTOOR: Niet vloeken hé.

PASCAL: Jij hebt daarjuist ook gevloekt.

PASTOOR: Dat was van consternatie.

PASCAL: Hij heeft toch altijd een uitleg hé.

KOBE: Hij was beter in de politiek gegaan.

PASCAL: Alles wat met pastoors te maken heeft, is politiek.

KARIN: Pascal!!

PASCAL: Ja zoeteke.

PASTOOR: *(Hij kookt van woede)* Ik stap hierbuiten en ik zet hier nooit nog één voet binnen. Als jullie ruzie willen, kunnen jullie ruzie krijgen. Salut!

DULLE: Yes

(Kobe heeft intussen in zijn volle lengte in de deuropening postgevat. Hij verspert de pastoor de weg.)

KOBE: Hier is nog nooit iemand met ruzie buitengegaan. Dat is een traditie die wij koesteren als rode wijn.

PASTOOR: Als rode wijn???

FRED: *(Tussen zijn tanden door)* Hij heeft het woord “wijn” horen vallen en hij begint al bij te draaien.

FIENTJE: Sst… niet te luid of het zit er weer tegen.

DULLE: Yes.

KOBE: Sorry meneer pastoor, dat zijn de regels van het huis.

PASTOOR: Jaja, geen probleem, maar die wijn, is dat goede?

KOBE: Dat zal wel. Hier komt niets anders binnen dan goede marchandise.

FRED: Kijk maar naar Blanche.

KARIN: En naar Dulle.

KOBE: Wel, wat denk je???

PASTOOR: Wel eh…

PASCAL: Of moet je eerst nog eens overleggen met de Grote Baas?

KARIN: Pascal!!!

PASCAL: Ja zoeteke.

PASTOOR: Zeg mij wat ik moet doen.

BLANCHE: Je kan misschien je verontschuldigingen aanbieden aan Fientje.

(De pastoor twijfelt)

KOBE: *(Heel diplomatisch)* Zou ik een fles van mijn beste wijn nemen?

PASTOOR: Fien, sorry… (*Hij durft haar niet eens aan te kijken)*

FIENTJE: Het is al goed. Kom hier. *(Ze geeft de pastoor een klinkende zoen)*

PASTOOR: Miljaar…

PASCAL: Meneer pastoor, niet vloeken hé…

KARIN: Pas op hé Fred, want je krijgt concurrentie…

DULLE: Yes.

FRED: Tegen mij kan hij toch niet op.

PASCAL: Pas maar op. Het zou de eerste niet zijn die zijn kap over de haag werpt.

PASTOOR: *(Met uitgestreken gezicht)* Kobe, die wijn…???

KOBE: Niet ongeduldig zijn hé, want dat is zondig.

PASTOOR: Jaja, dat weet ik, maar…

BLANCHE: Je hebt grote dorst zeker?

PASTOOR: Eigenlijk wel ja.

KOBE: *(Hij heeft intussen een glas wijn uitgeschonken)* Hier pak aan en laat het je smaken.

FIENTJE: En ik heb nog een goede overschot van de tafel. Neem hem straks maar mee, dan moet je zelf niet meer koken.

KARIN: Fien, je moet hem niet te veel in de watten leggen hé.

PASCAL: Laat haar maar doen, zo heeft hij een beetje meer tijd om onder de mensen te komen.

PASTOOR: Ik kom iedere dag onder de mensen.

PASCAL: Dat kan, maar ik bedoel dat je echt onder de mensen moet komen.

PASTOOR: Dat begrijp ik niet…

KARIN: Pascal, ziet wat je uit je nek slaat hé…

FRED: Hij moet zijn eerste wijs woord nog zeggen.

DULLE: Yes.

PASCAL: Wel, dan ga ik nu eens heel wijze woorden spreken…

KARIN: Ik ga mij neerzetten, want als hij zo begint, zijn we zoet voor een half uurtje.

PASTOOR: Madame Karin, laat je man eens uitspreken. Ik ben benieuwd wat hij te vertellen heeft.

PASCAL: Wel luister. Als jij bij de mensen gaat is dat meestal bij een zieke, bij een eenzame, bij een halve dooie, enfin bij iemand die dood is of toch van plan is om binnen de kortste keren Onze Lieve Heer met een bezoekje te vereren. Juist of niet??

PASTOOR: In zekere zin wel ja.

PASCAL: Wel, wat zou je ervan denken om eens onder de mensen te komen als zij blij zijn, als ze feest vieren, als er kermis is, als ze in de “fleur” van hun leven zijn. Dans ook eens mee, drink ook eens een pint…

FRED: …of twee…

PASCAL: Fred, hoor ik je nog?

PASTOOR: Dat betaamt toch niet als priester…

PASCAL: Waarom niet? Je doet er toch niks verkeerd mee. Integendeel, de mensen zullen je meer gaan waarderen, ze zullen je leren zien als mens, als vriend en niet als een afgezant van de Grote Baas hierboven die bang is een stap verkeerd te zetten.

KARIN: Jawadde, zo heeft hij nog nooit gesproken.

FRED: Het verstand komt niet voor de jaren hé.

KOBE: Ik denk dat ik ook “Witkap” ga drinken.

BLANCHE: Drink jij maar water jongen, je hebt al genoeg bier binnengegoten.

PASTOOR: (*Hij heeft de woorden van Pascal laten doordringen)* Denk je werkelijk dat ik dan ook vrienden zou krijgen, net als jij??

PASCAL: Natuurlijk. Luister meneer pastoor, wat ik wil zeggen is dat je op een parochie alle soorten mensen ontmoet…

BLANCHE: …brave, en andere…

FIENTJE: Zoals mijn Marcel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze